

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், முதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -

Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

மாலவைவலை நாட டு வலை ஆகும்” (கூறுந் :245:3-4)

இங்கு அடும்புகுக் கொடிகள் எங்கும் படர்ந்தும் பரவியும் இருந்ததை,

“..... தண்கடல் பரப்பின்
அடும்புஅமல் அடகைரை” (பதிற் .51:6-7)

என்னும் பாடலடிகள் வளிப்புதுதுகிறது. மலேும் புன்னை மரங்களும் பித்துக்
கூலுங்கும் புலிநகக் கொன்றையும் புதுமணம் வீ சி நிற்கும்.

“பு விரி புன்னமை து துதோன்று பண்ணை
கபுஉம் கண்ணுதே” (அகம் .310:12-13)

பரதவர்கள் வாழ்ந்த பகுகுதி நரூக்கமாக அமறைந்த சிறு சிறு கூடில்களாக இருந்தது
என்பதை,

“கானலம் சிறுகுடி” (நற் .4:1, 254:12)

‘கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி’ (நற் .45:1, 298:5)

‘சிறுகுடி பாக்கம்’ (நற் .219:6)

‘புலவாநாறு சிறுகுடி’ (நற் .338:8)

‘துறவை கழுகுசிறுகுடி’ (கூறுந் .145:1)

‘கானல் நண்ணிய சிறுகுடி’ (கூறுந் .228:3)

‘இரூம்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப்பாக்கம்’ (அகம் .70:2)

‘கல்லென் சிறுகுடி’ (அகம் .110:13)

‘அவ்வலைப் பரதவர் கானலம் சிறுகுடி’ (அகம் .250:11)

‘புலாஅல் மறுகின் சிறுகுடிப்பாக்கம்’ (அகம் .270:2)

‘சிறுகுடிப் பரதவர்” (அகம் .140:1,330:15)

எனச் சுவ்விலக்கியத்தில் பலவிடத்தும் கூட்டிக் கூட்டப்பட்டுள்ளன.

தொன்மைக்காலத்தில் மீனவர்கள் கூடியிருப்புகள் ஊர், சிறுறூர், சீறூர் என்று
அழகைக் கப்பட்டன. இச்சுவ்வியை,

“அரவச் சீறூர்” (அகம் .130:17)

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மூதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -

Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

‘பண்ணைவலேலி உழகைண் சீ ற்பர’ (நற .392:6)

‘தன்குடி வாழ்நர் அம்குடிச் சீ ற்பர’ (நற .135:4)

‘சிறு நல்லர’ (குறுந் .55:5)

‘பெருநீ ர் வலேலி எம் சிறுநல்லர’ (அகம் .130:17)

‘குவவு மணல் நடுங் கதோட்டாங்கண்
உவக காண் தனென்றும் என்சிறு நல்லர’ (அகம் . 350:15)

என்று சொல்வதிலிருந்து அவை சிற்பர்கள் என்பதும் மணல் மடையில் உள்ளவை என்பதும் பனை மரங்களால் சமீழப்பட்டவை என்பதும் நீரினை வலேலியாக உடையவை, ஆரவாரமானவை, புலால் நாற்றம் வீசுவவை என்பதும் வளிப்படாகிறது.

நய்தல் நிலத்தில் வாழும் மக்கள் அக்குடியிருப்புகளிலே தலமுறை தலமுறையாக வாழ்ந்து வரும் இடமாக இருப்பதால் அவை மீத்பர’ என்றும் அழகைக் கப்படாகிறது.

‘சமீமல் மீத்பர’ (நற .130:4)

‘அழியா மரபின் நம்மீத்பர’ (நற .311:5)

‘சிறுபல் தல்குடி’ (அகம் .290:8)

‘அம்பல் மீத்பர’ (நற .249:10, 292:9)

அழுகல் மீத்பர’ (நற .138:11)

என்பவைச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. மலேமும் இக்குடியிருப்புகள் சரி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஓரே இனத்து மக்கள் சரிந்து வாழ்ந்து வருவதால் அது சரி என்று அழகைக் கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது கப்பம் என்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஓரே இனத்து மக்கள் கும்பலாய் வாழ்வதால் இவ்வாறு அழகைக் கப்படுகிறது எனலாம்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ‘தய்வம் உணாவே’ (தொல் .நப .18, நச .உரை பவானந்தம் பதிப்பு ப.54) என்னும் நிற்பா உரைவிளக்கத்தில் ‘நறெதற்கு ஊர்ப்பட்டினமும் பாக்கமும்’ என்று கறியுள்ளார்.

‘பாக்கம், பறெலரும், பட்டினம்’ (நம்பியகப்பொருள் சப்த .24-5)

‘பட்டினம் நய்தல்பதி’ (திவாகர நிகண்டு 105)

‘பட்டினமே நய்தல்’ (சப்டாமணி 39)

‘பாக்கம் பட்டினம் நய்தல் நிலத்து ஊரே’ (பிங்கலந்தை 151)

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -

Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

இப்பாடல்குறிப்பிலிருந்து நய்தல நில ஊரகள பாககம், படபினம என்று அழகைக் கப்பட்டசய்தி வளெிப்பட்டு நிற்கிறது. இரூப்பினும் ஊர், குடி, சிறுகுடி என்ற பெயர்களிலயே மிகுதியாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

000000000000 0000000000

நய்தல நில மாந்தர்களான பரதவர்களின் குடிலின் அமைப்பு, தோற்றம் போன்றவற்றைச் சங்கப்புவர்கள் நரேில் காண்பது போன்ற எழில் நடயில் சூட்டவதகை காணமுடிகிறது.

குடில் அமைக்கும் போது 'மங்கிற' கோல்கலை வரிசயாகச் சாரத்தி வஞ்சி, காஞ்சி ஆகிய மரங்களின் வணமயான கொம்புகளை இடயிடயே விரவிப் பொருத்தி, தாழை நாரினகைக் கொண்டு வலித்துக் கட்டி, மலே தரூப்பைப்புவல் வயேந்த குறுகிய தாழ்வாரம் இறக்கி அமைத்த குடிசை; தாழ்வாரத்தில் மீன் பெய்யும் பனை ஓலயால் சய்து தொங்கி அசனத்து கொண்டிருக்கிறது. குடிசயை ஓட்டிப் பன்னகைக் கொம்புகளைக் கால்களாய் நடடுக் கட்டிய சிறுபந்தல்; அதில் சூரை போன்ற கொடிகள் சமீததுப் படரந்து, காய்கள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன' என்று வலஞர் குடிலொன்றினை அப்படியே நமது மனக்கண் முன்னே கொண்டு வருகிறார் சங்கப்புவர்.

“வழேம் நிரனத்து வண்கோடு விரனஇ
தாழை முடித்துத் தரூப்பை வயேந்த
குறியிறை குரம்பை பறியுடமை முன்றில்
கொடங் காற்புன்னகை கோடுதுமித்து இயற்றிய
பைங்காய் துங்கும் பாய்மணற் பந்தர்” (பரூம் .263-267)

கடியலர் உருத்திரங் கண்ணனார் மற்றொரு இடத்தில் இக்குடிசயைமபைப்பினகை குறிப்பிடும்போது,

“கிடுகு நிரனத்து எஃகு ஊன்றி
நடுகல் லின் அரண்போல
நடுந் துண்பிலில் காழ்சரேத்திய
குறுங் கரகைக் குடிநாப்பண
நிலவூ அடனத்து இரூள் போல
வலை உணங்கும் மணல் முன்றில்” (பட்டின.78-83)

என்று பாடுகிறார். இதில் 'போரில் பட்ட மறவர்க்கு வீரக்கல் நடடும் பறியுணவூ படகைக் கும் போது, அக்கல் லினசைச் சமீழ வலே களை நிரலே நடடும், உட்புறமாகக் கடேயங்களை வரிசை ஒழுகிற பொருத்தியது போன்றுள்ளது. துண்பிறகோல்கள் சாரத்தப்பட்டிருக்கும் குறுகிய கரயையோடு அமைந்த மீன்வர் சிறுகுடில் அருகே வளெளிய மணற் பரப்பில் உலர்த்து காக்கப் போடப்பட்டிருக்கிறது. சாயமிடப்பட்ட வலை அத்தோற்றம் நிலவினகைக் கப்பிக் கிடக்கும் இரூளினை ஒத்துள்ளது' என்ற கருத்தை விளக்குகிறார். இக்குடில்கள் காய்ந்த புவல்லால் வயேப்பட்டவை. இவை சமீததை, விழல் என்னும் பெயர்களில் இப்போது அழகைக் கப்படுகின்றன.

அபிமரத்திலிருந்து கழித்த பனை ஓலகைகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட வலே சமீழ்ந்த கடற் கரயைர் என்று சொல்லப்படுவதை நற்றினயில் உலகோச்சனார் பாட்டில்,

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -

Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

“.....கானல்

ஆடாஅரை ஒழித்த நீ ருஇரூம் பண்ணை
வீழ்கா வலோலைச் சீழ்சிறையாத்
கானல்” (நற்.354:1-4)

என்னும் பாடல் வழி அறியலாம்.

சிறுகுடிப்பாகம் எனும் ஊரானது ஓங்கி உயர்ந்ததும், கள்ளினதைத் தரூவதுமான பனமைரங்களின் நடவடே அமநைத் துள்ளது.

“ஓங்கித் தோன்றும் தீ ம்கள் பண்ணை
நடவண்ணதுவடே
..... சிறுகுடிப் பாகம்” (நற்.323:1-6)

நன்கு தழதைத் துற்றிய பனயலோலைகளையும மூட்களையும சரேத்துக் கட்டப்பட்ட வலேக குள், உயர்ந்த பனமைரங்கள் சீழ்ந்த வணைமணல் மடேடிலுள்ள ஊர் எனபதை,

“ஓலிகா வலோலை மூள்மிடலை வலே
பண்ணை இவரூம் ஆங்கண்
வணைமணல் படப்பை எம் அழுக்கல்” (நற்.38:8-10)

என்ற அடிகளிலும், பரவிப்படர்ந்து வளர்ந்துள்ள மலர் மணக்கும் புண்ணை மரங்களுக்கும் மேல் பனமைரங்கள் ஓங்கி உயர்ந்து தோன்றுவதும், கப்பிடிகின்ற தலாலையில் உள்ளதுமான ஊர் எனபதை,

“புவிரி புண்ணை துத்தோன்று பண்ணைகை
கபும கண்ணைத்
..... நல் ஊறே” (அகம்.310:12-14)

என்ற அடிகளிலும் கபுறக்காணலாம். இச்சயெதிகள் பரதவர் குடியிருப்பு கடற்கரை வணைமணல் மடேடில் பனமைரம் சீழலில் அமநைத் துள்ளது எனபதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

00000000

இன்றும் பரதவர் குடியிருப்புகளைப் பாகம் எனும் பெயரிட்டு அழகைக்கின்றனர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சபேபாகம், கடப்பாகம், கலாட்டிப்பாகம், கபுத்திப்பாகம், கல்பாகம், ஈஞ்சம்பாகம் முதலிய ஊர்களகைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் கடற்கரைப் பரதவர் குடியிருப்புகள் குப்பம் என்றே அழகைக்கின்றனர். குப்பம் என்றால் மீனவர்களின் குடியிருப்பு எனபது அனவைரூக்கும் தரெயும். பாலதுவாக பரதவர்களகைக் குப்பத்தார் என்றே அழபைப் பர்.

000000000

கடல் சார்ந்த ஊரைப் பட்டினம் என்று இலக்கண உரயைச்சிரியர்கள் குறிப்பிடுவர். பாலதுவாக பட்டினம் எனபது கடற்கரை நகரம். வானளாவிய மாடமாளிககைகள் நிறநைத்தது. அகலமான அழகிய தரூக்களை உடயைது. இரூமரூங்கிலும் கவைல் கம்மியர் கவினறத் தீட்டிய சிற்பங்களும், சித்திரங்களும் திகழும் அரணைமனைகைகள் அண்ணாந்து

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -

Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

நிறு கப்பறெற்து; வளெளி நாடுகளிலும் உள நாடுகளிலிருந் தும் கொண் டுவரப பட ட பண்டங் கள் பலவும் விற்கும் நாளங் காடியும், அலங் காடியும் அமையப் பற்றெற்து. பலவகை வினஞ்ஞர்கள் உறையும் பகுதிகளைக் கொண் டது. சிலெவம் படதைத் தோர் சிறந் து வாழ்வது; அரசியல் அறிஞ்ஞர்களும் ஆட்சி செய்கின்ற தலைவர்களும், ஆணையாளர்களும் மாண்புற ஆள்வது; கடல்கடந்த நாடுகளினின்றும் அரிய பலபொருள்களை ஏற்றி வருவனவும், உள நாட்டினின்றும் அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றிச் சிலெவனவுமான, அசையும் மலகைள் போன்ற அலவிலா மரக்கலங்கள் நிறைந் து விளங்கும் துறமைகத்தினை உடையது.

“மணிநீர் வபைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பணிநீர் ப்புபுவினப் பட்டினம்” (சிறு.152-153)

“வால் இதை எடுத்து வளிதரு வங்கம்
“பல்வறே பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து” (மதுரை.537-538)

“முத்த வாரமணல் பட்டினம்” (பெரும்.336)

“முட்டாசு சிறப்பினப் பட்டினம்” (பட்டின.218)

“காவிரி படப்பைப் பட்டினத்தன்ன” (அகம்.205:12)

“தாம் கவண்டும் பட்டினம்” (பரிபா.10:38)

“பட்டினம் பெற்ற கலம்” (நாலடி.250:4)

“பாடியெதும் பட்டினம்” (நான்மணி.83:2)

இவகைள் பட்டினம் என்பதற்கு உகந்த இலக்கியச் சான்றுகளாகும்.

பட்டினம் என்பது மீனவமக்களான பரதவர்கள் மட்டும் வாழும் இடமில்லை. அங்கு பலவறே வகையான மக்களும் ஒருங்கிணைந்து வாழும் பெறேபற்ற இடம்.

மலர்கள் விரிந்துள்ள நீண்ட கழியின் இடையில், பெரும்புகழையும், தோட்டங்களையும் உடையதாய் அமைந்துள்ள காவிரிப்பிம்பட்டினத்தலைப் போன்ற வளமிக இல்லம் என்று அகநானுற்றுப்பாடலின்,

“பிவிரி நெடுங்கழி நாப்பணப் பெரும்பெயர்கள்
காவிரிப் படப்பைப் பட்டினத்தன்ன
செழுநகர்” (காவிரிப்பிம்பட்டினம்) (அகம்.205:11-13)

என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன. ‘திரிவிழாக் கொண்டாடும் பழமையான ஓரிரிலே போய்க் கப்பினாற்போல்’ பலவறே தசேத்திற்கும் சன்னேறு பழகியதன் காரணமாகத் தத்தம் தாய் மொழியேன்றி வறே பல மொழிகளும் பெருகக் கற்றுத் தம் நாட்டிலிருந் தும் பெயர்ந் து வந்த வணிகர், ஆங்கு வாழும் மக்களோடு அன்பால் உளம் கலந்து இனிது வாழும் இடமான குறவைற்ற பிறவகைச் சிறப்புகளையும் உடைய காவிரிப்பிம்பட்டினம் என்பதை,

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -
Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

“சுளளி அம பரீயாற்றுவனென நுரை கலங்க
யவனர் தந்த வினமைண நன்கலம்
பொன்னொடும் வந்து கறியொடும் பெயரும்
வளங்கழை முசிறி” (அகம்.149:8-11)

பல்வற்று வளமும் புகழும் கொண்ட இத்துறமைகத்தபைப் பாண்டிய மன்னர்
வளதைத் துக்கொண்டு பல யானகைகள் மடியுமாறு பெரும்போர் புரிந்தனர் என்ற
வரலாற்றுச் செய்தியும் காணப்படுகின்றது.

“கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தரேச் சழியன்
மதுநீர் மதுநுறை முசிறிமுற்றி
களிறுபட எருக்கிய கல்லென் ஞாட்பின்
அரும்புண் உறுநரின்” (அகம்.57:14-17)

ஊட்டச்சத்து ஊட்டச்சத்து

இது சரேநாட்பின் மறேகு கடற்கரையில் சிறந்து விளங்கிய மற்றொரு சிறந்த
துறமைகப்பட்டினமாகும். தொண்டி நகரம் திண்ணிய தரையுடைய சிறந்த
சரேப்பரேசனாப பொறையனின் துறமைகமாகும்.

“திண்தரேப் பொறையன் தொண்டி” (நற்.8:9)

“திண்தரேப் பொறையன் தொண்டி முன் துறை” (குறுந்.128:2)

தொண்டி நகரம் கல்லென்னும் போராமிக்க புள்ளினம் வாழும் சோலகைளால்
சுழப்பட்டது.

“கல்லென் புள்ளின் கானலம் தொண்டி” (நற்.195:5)

இங்கு நண்டுகளும், இறாக்களும் ஏனைய கொழுமீன்களும் கோட்டும் மீன்களும்
பல்கிப் பெருகியதும் மணங்கமழ் பாகத்தை உடையதுமான வளமான கடல்துறமைகம்.

“பெருநீர் வலைவர் தந்த கொழிமீன் வல்சிப்
பறதைபு மதுகுகுகு இருக்கும்
துறைகழை தொண்டி” (ஐங்.180)

இத்துறையை ஐங்குறுநிற்பாடல், மழங்கும் குளிரந்த கடல் அலமைக்க
பழம்பெரும் துறமைகம் என்கிறது.

“திரை இமிழ் இன்னிசை அளவை அயலது
மழுவூஇமிழ் இன்னிசை மறுகு தொறு இசைக்கும்
தொண்டி” (ஐங்.171:1-3)

தாலமி என்னும் அயல்நாட்டு பயணி ‘Tyndis a city Bramagara Kalaikkarias, Mouzhris an
emporium’ [(1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம், கழக வளியீடு; 1962) வி.கனகசபை;
தமிழாக்கம் அப்பாதுரை] எனச் சொல்வதில், தொண்டி மற்றும் முசிறி துறமைகங்கள்
இடம்பெற்றுள்ளதாகக் காணலாம்.

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 600 113 -

Friday, 29 June 2018 21:15 - Last Updated Friday, 29 June 2018 21:25

0000000 0000000000

பாண்டிய நாட்டின் சீர்மிகு துறமைமுகம் கொற்கை. இத்துறமைமுகம் மூத்துக்குளிப்புறம் பெயர்ப்பெற்றது. தமிழகத்தின் மூத்தலில் உலகறியச்செய்த ஒப்பற்றப் பட்டினம் இதுவையாகும். கொற்கையிலிருந்து பெறப்படும் மூத்துக்காக மலேநாட்டினர் ஏங்கிக் கிடந்தனர் எனலாம்.

பரதவ நாட்டிலுள்ள மூக்கிய நகரான கொற்கை மூத்துக்குளிப்புறம் தொழிலுக்கு உரிய ஒரு நடுவிடம். இந்நகர மக்களில் பெரும்பாலோர் மூத்துக்குளிப்புறமாகவும், சங்கறும்புறமாகவும் இருந்தனர். மூத்துக்குளித்தல் பாண்டிய நாட்டின் வருவாயில் பெரும்பகுதியாக இருந்த காரணத்தினாலேயே பட்டத்து இளவரசர் அங்கயே தங்கியிருப்பது வழக்கமாயிருந்தது. ஒரு காலத்தில் கடற்கரையிலிருந்து இந்நகரம் கடல்கோளால் அழிந்து பின்னர் காயல் எனும் துறமைமுகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது அதுவும் கடல்கோளால் அழிந்துவிட்டது.

கொற்கை துறமைமுகம் மூத்தால் புகழ்ப்பெற்றச் செய்திகளைச் சுவைவிலக்கியங்கள் பலவற்று இடங்களிலும் இனிதே எடுத்துக்கொறுகின்றன.

“பரப்பின், இவர்திரைத்தந் நரங்கதிரர் மூத்தம்
கவர்நடபை புரவி கால்வடூத் தபுக்கும்

நற்றேர் வழுதி கொற்கை முன்றுறை” (அகம்.130:8-11)

“கொற்கை முன்றுறை இலங்குமூத்து உறகைக்கும்” (ஐங்.185:1)

“புகழ்மலி சிறப்பின் கொற்கை முன்றுறை
அவிர்கதிரர் மூத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து” (அகம்.201:4-5)

“ஈண்டூநீர்
மூத்துப்படு பரப்பின்
கொற்கை முன்றுறை” (நற்.23:5-6)

“மறப்போர் பாண்டியர் அறத்திற் காக்கும்
கொற்கையைப் பெருந்துறை மூத்து” (அகம்.27:8-9)

இனிய ஆரவாரங்கள் மிகுந்த கொற்கை துறமைமுகத்தில் பெருமதிப்புடைய வலம்புரிச் சங்கினையும் (அகம்.350:10-13) வாரிக் குவித்திருப்பர். இத்தகைய குறிப்புகள் துறமைமுகப் பட்டினத்தின் பழம்பெரும் சிறப்பினை விளக்குவதோடு, பண்டகைகால மக்களின் வாழ்வியலையும் அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

இக்கட்டுரைச் சான்றுகளால் பட்டினம், பாகம் என்று இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படுவது நயத்தல் நிலத்தின் கண் விளங்கும் துறமைமுகத்தோடு கட்டிய பெருநகரங்களான தளையாறு, சுவைவியல் இலக்கியங்களில் பரதவர் குடில்களின் அமைப்பும், அவர்களின் வாழ்வியல் முறைகளும், தொழில்களும் பற்றி ஆங்காங்கே சூட்டப்பட்ட பதிவுகள் விளக்கக் கொடுப்பட்டுள்ளன. அம்மக்கள் கட்டடமாகவும் (உறவுகளுடன்) ஒற்றுமையாகவும் வாழ்ந்து நயத்தல் நிலப்பெருமையை நிலைநாட்டி வருகிறார்கள். மலேமும் அம்மக்கள் தொழில் செய்வதில்

